

Liêu Trai Theme Shop [1.1]

An Hoang Trung Tuong 2009-09-21 21:10

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Nhời Trung Tướng

Liêu Trai là gì Trung Tướng biết điều đâu, nhẽ là Nhà Tạm, hoặc Quán Rách, hoặc Lều Hoang, hoặc là mẹ gì Trung Tướng chẳng quan tâm mấy. Đại khái bên Tàu có bộ sách Liêu Trai Trí Rị, biên bởi một tên họ Bồ vào thời nàu điều rõ, gồm tuyền chiến ma mãnh thần tiên, kinh bỏ mẹ, xảy quanh dững cái Liêu Trai.

Trung Tướng đọc Liêu Trai Trí Rị của tên Bồ cũng khoai khoai, liên biên bộ Liêu Trai Theme Shop này đúng theo phong cách cổ quái cóp từ tên tẽn, mua vui thôi chứ tham vọng chó gì.

Giống Dị Truyện: Mười Bảy Quái Sự Điều Thể Tin Núi Từ An Hoàng Trung Tướng Kèn To, các sự kiện trong Liêu Trai Theme Shop có liên hệ hữu cơ rồi rắm, thường rất khó tin, thậm chí Điều Thể Tin Núi.

Khác Dị Truyện: Mười Bảy Quái Sự Điều Thể Tin Núi Từ An Hoàng Trung Tướng Kèn To đang được bột liên tiếp lên Quán Bựa tới chỗ nàu Trung Tướng quyết định chán, Liêu Trai Theme Shop sẽ được trích bột từng mẩu chẳng trình tự mẹ. Thế cho nó Liêu Trai.

Thiên No1 (tên ở cuối)

Nguật Ngoàn Nguyễn người quận Long Biên, hành nghề Xe Ôm, gốc tích bản tiện, nguyên là học trò Đại Học Khoa Học Xã Hội Nhân Văn, chuyên ngành Lịch Sử.

Thuở chưa nhập nghề, Nguyễn nằm chiêm bao thấy một lão phu quắc thước đến cù nách rồi nói, phàm là phận thị dân bản tiện, đua đòi học

vấn chẳng giống con cóc tắm vôi hoa sen sao, xong phát áo đi thẳng.

Nguyễn tỉnh giấc lấy làm lạ, đem chuyện kể cho Truật Trùng Troảng, giảng sư môn Sử Đảng. Troảng nói, đừng tin mấy thứ mộng mị dị đoan, kỳ này đệ bỏ ba bài seminar, vị chi nợ ta một chai rượu, ngày mốt đệ nhớ trả nhé.

Chai là phương ngữ Long Biên, chỉ mười lạng bạc.

Hết hai ngày, Nguyễn không sao chạy đủ mười lăm lạng bạc nộp Troảng, bị Troảng đánh điểm liệt, rồi bị hạ hạnh kiểm, rồi bị đuổi học một năm (*).

Nguyễn vay mượn ba mươi lạng bạc, sắm con Dim Thái cũ, rồi xung vào đội Xe Ôm Gầm Cầu, rồi thành nghề (**).

Nguyễn trông nho nhã, nói chuyện duyên, nên đắt hàng lắm.

Hết năm, Nguyễn kiếm được hơn trăm lạng sau khi trừ mọi khoản, thì lấy làm kiêu ngạo, chả thèm học tiếp nữa.

Một tối, Nguyễn có khách gọi, đòi chở từ Gia Lâm Trang tới Yên Viên Trang.

Nguyễn định từ chối vì lộ trình dài và không an toàn, nhưng nhìn kỹ khách là một thiếu phụ chừng hăm mốt hăm hai, da trắng, mắt to, cổ tay mảnh khảnh, thì đổi ý, giá ngã một lạng bạc.

(Thôi ngừng phát nhờ)

(@2007)

(*) Điểm Liệt: Điểm số kém nhất của học trò đại học cách nay mấy trăm năm.

(**) Dim Thái: Loại xe gắn máy 100cc rất thịnh hành cách nay mấy trăm năm.

COMMENTS